

VIII. 3. b. Die Scholien : द्रक्मं डर्दं । शत्रुभिर्दं विनाशयितुमशक्य-
मित्यर्थः । Rosen : Vides r. द्र् transiisse in दम्, ut r. ग्र् in ग्रम्.
Littera र् praefixi ड् mutam dentalem radicis, द्, mutavit in lingua-
lem ड; tum ipsum र् evanuit, et vocalis, quae illud praecedit, pro-
ducta est, simili ratione, ac si duorum र् concurrentium prius elidi-
tur (ut in द्रक्, नीक्, pro ड्रक्, निक्, quibus exemplis utitur
schol. Pān. VIII. 3. 14.). Denique ड linguale, inter duas vocales
collocatum, transiit in ढ Habemus igitur hosce mutationis gradus :
डर्दं, डर्दम्, डर्दम्, द्रडम्, द्रक्मं. Non desunt alia exempla mutae
dentalis, propter antecedens र् vel ष in lingualem transformatae :
पुरोडाश, ex पुरस् et र. दाश्; षोडत्, pro षडत् षोडशन्, pro षष-
दशन्; et षोढा pro षषधा : ubi vides षष् ante litteram sonantem transi-
re in षो, perinde ac si षस् fuisset. Ut autem in द्रक्मं डर्दं transiit
in डर्दं et deinde in ङर्दं et ङल्, ita उर्दं videmus mutatum esse in
उर्दं et ङर्दं in vocabulo द्रव्यस्, h. CV. 6. (auch XCIV. 9.), quod ex
डर्धियस् (oder vielmehr aus डर्धियस्) coortum est. Jam supra ob-
servavimus (vgl. zu I. 1. a.), mutationem litterarum ड et ढ, inter
duas vocales collocatarum, in liquidam ढ, peculiarem esse Rigvedae:
non est igitur quod miremur, द्रडम्, non द्रक्मं, scribi in isto Jag'ur-
vedae versu, *Vāg'as. Samh.* III. 36. परि ते द्रडभो रथः । अस्मान्मनीतु
विद्यतः । येन रत्तसि दाप्रुषः ॥ ubi scholiastes द्रडम् ad r. दम् refert :
दभोतिर्बधकर्मा । इष्वेन दभ्यते डर्दम् । केनापि सकृसा हिंसितुमशक्यः ।
Eadem fere exempla quibus observationem meam de litterae denta-
lis in lingualem transitu hic et alibi (*Journal of Educ.* t. VIII. p. 343.)
illustravi, nuper demum reperi jamdudum congesta esse in scholiis
ad Pān. VI. 3. 109. (hier werden noch द्रडाश aus डर्दाश und द्रपाश
aus डर्पाश erwähnt), ita tamen ut non appareat, quam sibi de iis
rationem reddiderint Indorum grammatici.